

MARKO POGAČNIK BUDAPESTI PROGRAMJÁRÓL

Nagy örömünkre nyolc év után május 21. és 23. között Marko Pogačnik ismét workshopot tartott Budapesten. A péntek esti előadáson saját fejlesztésű geomanciai technikáiról mesélt, melyek lényege, hogy a föld- és egyéb energiák érzékelése nem valamilyen eszköz segítségével történik, hanem maga a saját középpontját és lelki egyensúlyát megtalált ember válik képessé a minket körülvevő minőségek befogadására és közvetítésére. Az előadás fókuszában a párhuzamos, illetve sokdimenziós valóságok álltak: a lét különböző síkjait megtestesítő emberi, állati és növényi világ, az elementálok, dévák, kozmikus és tellurikus energiák, a különböző tudatossági szinttel rendelkező dimenziók egymást átható létezése. Inspiráló volt hallani, hogy ezek az avatatlan szemmel láthatatlan világok mennyire összekapcsolódnak egymással, hogy létük és fejlődésük egymás nélkül valójában lehetetlen. Marko Pogačnik munkájában azt hangsúlyozza, hogy a rejtett dimenziók bemutatása mögött fontosabb szándék húzódik meg: annak átadása, hogy az emberi tudatváltás és holisztikus szemlélet nélkül az emberiség nem tudja betölteni a Földön neki szánt szerepet.

Legújabb, magyarul még kiadatlan könyvében munkáját a „szent földrajzal” való együttműködésként jellemzi: „Szent azt jelenti számomra, hogy a mai geomancia feladata nemcsak az, hogy az emberek érdeklődését felkeltse a különböző helyek és tájak éteri, érzelmi és spirituális szintjei iránt, hanem hogy mélyebb, szeretettel telibb és felelősségteljesebb kapcsolatot alakítson ki a Földdel, a kozmosszal és minden látszó és láthatatlan lényel!”

A hétvégén ennek szellemében bejártuk Budapest néhány olyan pontját, ahol a kozmikus és Gaia energiák ta-

lálkoznak, illetve ahol az emberek számára könnyebb az átjárás a mindennapi valóságunk és a fent említett realitások között. Különböző meditációs és érzékelési gyakorlatok segítségével hangolódunk rá az egyes helyszínek minőségére, tartalmára. Megismertünk olyan technikákat is, amelyek segítségével gyógyítani, harmonizálni lehet helyeket és oldani az emberi beavatkozás által a fizikai, gondolati és érzelmi síkon okozott sérüléseket. A hétvége gyakorlatai arra is rávilágítottak, hogy nyitott szemmel és szívvel járva hogyan vehetjük észre a különböző (zavartalanul áramló vagy valós funkciójukban gátolt) energiák térbeli megnyilvánulását például növények különböző formáiban, szobrokban.

Szombaton Budán, a Vérmezőről indulva a Várban dolgoztunk. A helyszínek a Zsigmond kápolna romjai és a Mátyás templom melletti park voltak. A napot a gellérthegyi sziklakápolnában való meditáció után fent a hegyen zártuk, összekapcsolva a Gellért-

hegyet (tűz minőség) a Margitszigettel (víz minőség) egy tengely vonalán, amelynek a Parlament is része.

A második napot a Dózsa György úti '56-os emlékműnél megtalált hármas természettemplom energetizálásával kezdtük, majd a Hősök terén meditáltunk minden régi, idejétmúlt gondolatforma transzformációjáért. Ezután a margitszigeti Japán-kert érintésével a víz, mint minőség energiáival foglalkoztunk. Lezárásként Szent Margit sírjánál a szeretet különböző szintjeinek formai megjelenéseit figyelve találtunk rá két egymásba növe fára.

A lelkes résztvevők erőteljes impulzust kaptak arra, hogy más típusú figyelemmel és jelenléttel járják a várost és a természeti tájat, és felismerjék a várost behálózó láthatatlan dimenziók és energiavonalak kapcsolatrendszerét. Reményeink szerint jövő májusban folytathatjuk a tanulást és a közös munkát Markóval.

(Szentiváni János felvétele)